

Starcke: Jeg skal ganske kort henvise til, at samtlige de Vælgere, som hørte Venstres Kandidater og læste Venstres Aviser før Valget, fik det ganske bestemte Indtryk, at Venstres Stilling var som af mig sagt. Jeg skal ikke bruge stærke Ord om en saadan Politik, men jeg synes, at der har været et Gran af at narre Vælgerne i den Politik, Venstre har anlagt dér. Jeg skal henvise til Venstres Presse, til Venstres Valgplakater, Valgmanifeste. Der er ingen Tvivl om, at Vælgerne fik bibragt det Indtryk, at Venstres Standpunkt var, som jeg har nævnt.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Ja, jeg var jo klar over, at det ærede Medlem Hr. Starcke ikke havde andet Svar at give mig end dette taagede, at „Vælgerne fik det Indtryk“. Maa jeg bede om at faa Navne og Adresser, ærede Medlem! Det har sin Betydning, naar man udkaster en saadan Insinuation.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Starcke har Ordet for en kort Bemærkning.

Starcke: Jeg skal f. Eks. tillade mig at henvise til det ærede Medlem Hr. Øllgaard, som agiterede meget stærkt i sin Valgkreds og brugte ret stærke Udtryk mod f. Eks. det Personale, som var ansat i Prisdirektoratet og Varedirektoratet. Jeg tror endog, at han kaldte dem „unge Konfirmander“, og han agiterede meget stærkt for, at dette System skulde bringes til Ophør.

Poul Hansen (Kalundborg): Jeg føler ellers ingen særlig Trang til at støtte Retsforbundet, men jeg synes, at jeg over for det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen vil sige, at jeg i hvert Fald kan huske, at en af Venstres Rigsdagskandidater — paa et Møde i Hørsholm, refereret i „Frederiksborg Amts Avis“ — udtalte, at det var en Misforstaaelse at tro, at Restriktionerne var nødvendige. Det var Professor Poul Andersen. Jeg tror derfor, at man i hvert Fald kan paavise nogle, der har sagt som af det ærede Medlem Hr. Starcke paastaet. Jeg tror, at man, hvis man gik Pressen nærmere igennem, kunde paavise flere... (*Hans Hedtoft*: Dusinvis!) ...og jeg har gennemgaaet de Taler, i hvert Fald Referaterne af dem, som Venstres Kandidater holdt sidste Efteraar, og de har alle sammen

uden Undtagelse talt mod disse Restriktioner, som var snærende, og som vi skulde bort fra. Det er rigtigt, at mange af dem har tilføjet „saa snart som muligt“, men jeg har kandidaterne mistænkt for at have udtalt sig paa en saadan Maade, at Vælgerne fik Indtryk af, at det var straks.

Øllgaard: Jeg kan naturligvis ikke garantere for, hvad Indtryk den enkelte faar under en Valgkamp; det maa enhver især jo svare for for sit Vedkommende. Men naar det ærede Medlem Hr. Starcke her nævner særlig mig i den Forbindelse, og nævner det, som jeg vedstaar, at jeg har sagt noget om, at i saa stort et Administrationsapparat, som der er stillet an i Øjeblikket, former det sig let saaledes, at de overordnede Embedsmænd vanskeligt kan overkomme alle Sager, og at det derfor let gaar saadan, at de Indstillinger, som kommer fra meget underordnede Embedsmænd, bliver afgørende for de Bestemmelser, der træffes, ja, da vedstaar jeg det som sagt. Jeg vil ogsaa vedstaa, at jeg i den Forbindelse har nævnt Ordet Konfirmander — det var altsaa billedlig talt; det skal jeg meget gerne tilstaa, men jeg gad nok vide, om der ikke skulde være en og anden i denne Sal, der har faaet det samme Indtryk: at Ansvaret meget let dumper nedad, saaledes at det bliver meget ungdommelige Mennesker, der tit kommer til at bestemme en Ting af stort Omfang, afgørende for Folk ude i Erhvervslivet. Det er det, jeg har sagt, og det vedstaar jeg, og jeg vedstaar for øvrigt ogsaa, at mange af de Restriktioner, vi har, føles meget snærende for Erhvervslivet derude. Men jeg har selvfølgelig aldrig sagt, at hvis Venstre kom til Magten, vilde Venstre øjeblikkelig afskaffe Restriktionerne. Det har i hvert Fald jeg ikke udtalt, og jeg kender for Resten ingen andre Venstremænd, der har sagt det.

Formanden: Den ærede Ordfører har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Laurits Pedersen): Det, der foregik ved Valget i Fjor, var jo dette, at Socialdemokratiet gjorde sig til Talsmand for, at Staten skulde have mere Indflydelse paa Samfundets Politik, end den har haft før, medens vi gjorde os til Talsmænd for det Ideal, som er det modsatte: at jo mere Frihed der kan opnaas inden for Erhvervene, des bedre er vi stillet. Det var det, Vælgerne skulde tage Stilling til, og det var det, Vælgerne tog Stilling til,